

[M. C. Jensen.]

jydske Østkyst findes nu i en Tillægslov af 1923 til den gældende Lov, og de er altsaa optaget i det foreliggende Lovforslag, dog med en Ændring, der gaar ud paa, at det skal være tilladt at bruge Aaledrivvaad og Aaleslæbevaad. Det, der tilsigtes med Fredningsbestemmelserne for den jydske Østkyst, er at hindre Fangst af smaa Rødspætter, idet Kattegæt langs den jydske Østkyst er en decideret Yngleplads for smaa Rødspætter, men Aaleslæbevaad og Aaledrivvaad anvendes jo til Fangst af anden Fisk, og derfor mener man, at man ikke vil hindre Anvendelsen af disse Redskaber.

§ 15 indeholder Bestemmelser om Maalet paa Fisk og visse Fredningsbestemmelser. Der tilstræbes ensartede Maal over hele Landet, medens der efter den nugældende Lov er Afvigelser med Hensyn til Maalbestemmelserne. Lad mig tage Maalbestemmelsen for Rødspætter. Der er i den nugældende Lov Afvigelser med Hensyn til Ilandføring af Rødspætter under Mindstemaal for Øresunds og til Dels for Østersøens Vedkommende. De er udeladt i det Lovforslag, her foreligger. Man har tilstræbt et ensartet Maal over hele Landet, og det har man ment at kunne gøre ved at undlade at tage alle de Maal med, der ligger under det lovbefalede Maal, som for Rødspætter er 257 mm Totallængde. Dog har man gjort Undtagelse for Vestkystens Vedkommende med Hensyn til Ilandbringelse af Rødspætter til Eksport. Det er nemlig saaledes, at saa længe de udenlandske Fiskere, tyske og engelske Fiskere, ikke har tilsvarende Maal paa Rødspætter, bliver det et noget halvt Foretagende, om man fra dansk Side holder paa det store Maal, naar Formaålet skulde være Ophjælpning af Fiskebestanden. Vi holder strengt paa, at de 257 mm er det Mindstemaal, der maa anvendes for Forhandling af Rødspætter her i Landet, men med Hensyn til Rødspætter til Eksport er man gaaet længere ned. Undtagelsesbestemmelsen i saa Henseende findes i § 15, Stk. 7. Man har ogsaa ment, det vil være nødvendigt at give en Undtagelsesbestemmelse for Ilandføring af Rødspætter og andre Fiskearter paa Bornholm, idet Forholdene der er saaledes, at Fisken i mange Tilfælde er betydelig mindre end Fisken i de mere salte Vande og er meget længere Tid om at naa Størrelsen. Her har man ogsaa en Undtagelsesbestemmelse i den nugældende Lov, og den er bibeholdt i det foreliggende Lovforslag.

§ 21 indeholder Anvisning paa Op-
 halings- og Tørrepladser til Fiskerbaade og

-redskaber. Dansk Fiskeriforening havde ønsket en Ændring derhen, at det blev Kommunalbestyrelsen og ikke Retten, der skulde udpege de Mænd, som skal anvise saadanne Pladser. Vi mener, at Kommunalbestyrelsen kender Forholdene betydelig bedre, og vi mener, at Anvisningen af saadanne Pladser er af overordentlig stor Betydning, ja, man kan næsten sige en Livsbetingelse for Arbejdet. Det er heldigvis ikke ret mange Steder, det er Fiskerne forment at ophale deres Baade og tørre deres Redskaber, men det hænder jo, og det hænder navnlig saadanne Steder, hvor Badegæster tager Kysten i Brug. Det hænder saadanne Steder, at man finder paa, at man vil tilsidesætte Fiskerierhvervet for at have den Fornøjelse at kunne benytte Kysten til Badeliv, og man kan ikke rigtig faa det forenet med den Anvendelse, saadanne Badegæster gør af Kysten, at der ophales Baade eller tørres Fiskegarn i Nærheden. Paa saadanne Pladser er det vanskeligt for Fiskerne, og vi har ment, det havde været bedre, om det var Kommunalbestyrelsen, der ordnede dette Spørgsmaal, i Stedet for at det skulde være Retten, saaledes som det er efter den nugældende Lov, men Ministeriet har ikke ment, at den foreslaaede Ændring var paa-krævet. Det er selvfølgelig heller ikke, hvad man kan kalde et stort Spørgsmaal, men dog et Spørgsmaal af nogen Betydning.

§ 22 har faaet en Tilføjelse om, at Hegn og Pigtraad ikke maa sættes længere ud end til daglig Lavvande. Det Spørgsmaal har vi drøftet, og jeg kunde have ønsket, at der havde staaet „daglig Vandstand“ i Stedet for „daglig Lavvande“. Ogsaa dette Forslag er et af dem, som er fremsendt til den højtærede Minister. Vi maa nu se, om Ministeren vil fremsætte Forslag derom eller vil blive ved Udtrykket „daglig Lavvande“. Den nugældende Lov indeholder ikke noget herom. Jeg indrømmer, at der ogsaa er Landbointeresser, som spiller ind her. Naar en Mand ejer et Stykke Jord, der gaar ned til Havet eller til en Fjord, er han interesseret i, at hans Kreaturer ikke kan gaa nednom en saadan Afspærring og gaa ind paa Naboens Mark, men paa den anden Side er det saadan, at hvor man sætter Pigtraadshegn op og fører dem ud til daglig Lavvande, kan Vandet, hvor Kysten er meget flad og der er betydelig Ebbe og Flod — vi har dog nogle Pladser, hvor det er Tilfældet —, ved Højvandstider godt gaa langt op mellem disse Hegn, og det kan medføre adskillige Vanskeligheder. Derfor kunde vi ønske, at der havde staaet „daglig Vandstand“ i Stedet for „daglig Lav-